

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 61

Dijous, 2 d'octubre de 2008

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 43, tercera i darrera reunió

S U M A R I

Declaració

del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne (tram. 401-00024/08) p. 3

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00003/08) (continuació) p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 43.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a la una del migdia i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i el lletrat Sr. Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Vicepresidència, d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, la consellera de Justícia, els consellers d'Educació, de Cultura i Mitjans de Comunicació, d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, la consellera de Treball, el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió.

Declaració

del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne (tram. 401-00024/08)

Ho farem amb la lectura de la Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne.

Té la paraula l'il·lustre secretari senyor Jordi Miralles.

El secretari tercer

«Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne.

»La Confederació Sindical Internacional ha organitzat per al dia 7 d'octubre la Jornada Mundial pel Treball Digne. La missió del sindicalisme, històricament i en l'actualitat, és millorar les condicions de treball i de vida dels treballadors i treballadores i llurs famílies, i esforçar-se per defensar els drets humans, la justícia social, la igualtat de gènere, la pau, la llibertat i la democràcia.

»Actualment, la meitat de la força laboral mundial guanya menys de dos dòlars el dia, 12 milions de persones treballen en condicions d'esclavatge, 200 milions de nens i nenes treballen, i 2,2 milions de persones moren a causa d'accidents i malalties laborals cada any.

»Només un sistema internacional basat en la solidaritat i el respecte envers els drets de les persones, consagrats en els convenis de les Nacions Unides i de l'Organització Internacional del Treball, pot posar fi a aquesta tendència.

»Amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne, el Parlament de Catalunya fa una crida a aplicar aquests convenis, a fer-ho d'una manera urgent i a fer del treball digne un element central de les polítiques laborals.

»Palau del Parlament, 2 d'octubre de 2008.»

(Aplaudiments.)

El president

Bé...

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00003/08) (continuació)

...d'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades i per un temps màxim de deu minuts, té la paraula en primer lloc pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya la il·lustre senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt honorable president de la Generalitat, felicitats, ja tenen la foto. Ja tenim la foto dos dies després que el president de la Generalitat demanés a tots els ciutadans de Catalunya més esforç i més responsabilitats per treure el país de la crisi.

Vostès han muntat un espectacle per acabar signant una proposta plena d'obvietats que sabem que no acabarà en res. I això mentre milers de persones, senyor president, es manifestaven ahir pels carrers de Barcelona exigint al Govern les prestacions de la Llei de dependència. Això sí que és el que interessa. Milers de persones decebudes, que han vist frustrades les seves expectatives per la inacció del Govern. I a elles, lluny de demanar-los comprensió, senyora consellera..., el que demanen és acció, decisió del Govern. Si totes aquestes persones avui han seguit el sainet que s'ha produït en aquesta cambra, de ben segur que han de sentir-se indignades.

A totes elles els volem dir que el Partit Popular presenta avui un seguit de propostes amb què espera que el Govern prioritzï l'aplicació d'aquesta llei que afecta més de 200.000 persones a tot Catalunya i que faci d'un cop, per totes, efectius els serveis que demana.

Però parlem de finançament, i respecte al finançament els demanem, a tots els que estan aquí avui presents, un exercici de responsabilitat i de rigor, especialment al conseller Castells. La nostra actitud, conseller, ha estat sempre la d'estendre la mà al Govern per poder consensuar un model de finançament que sigui realista, possible, allunyat dels protagonismes, de les fotos i dels interessos partidistes. Avui hem vist que això no és així. Vostès parlen de consens, d'unitat de forces polítiques i en un exercici d'hipocresia i de descortesia parlamentària ni tan sols han explicat els termes de l'acord a la resta de partits d'aquesta cambra, ni els han convidat a participar-hi –hauria estat bé–; partits que –a més a més ho hem reiterat i hem estès la mà– vostès saben que seran imprescindibles per acordar el nou model de finançament. En el Consell de Política Fiscal i Financera hi hauran asseguts consellers del Partit Popular, senyor conseller, perquè som el principal partit de l'oposició a Espanya i perquè és a nosaltres a qui el president Zapatero demana ajut ara per sortir de la crisi arribant a un gran acord.

I és això el que volem fer nosaltres avui aquí. La nostra actitud ha estat sempre la d'estendre la mà al Govern, i són vostès els que avui ens l'han retirat. Però, miri, nosaltres la tornarem a estendre. Parlem de la crisi. Deia el president que vivim un moment delicat, i caldria que el Govern donés exemple aplicant mesures d'austeritat que avui els proposem. La fusió i la supressió de conselleries seria una bona mesura —el conseller Carod ho deia fa uns dies i convidava el Govern de l'Estat que ho fes; doncs, miri, comenci per la seva—: la de Vicepresidència, la de Relacions Institucionals; reduir el nivell d'endeutament, el nombre d'alts càrrecs i la contractació d'informes inútils. De ben segur que ens estalviarien molts diners.

Deia també el president que no podem explicar les coses en clau de referència envers els altres. Doncs miri, jo crec que sí, president. Són altres els que estan millor preparats que nosaltres per afrontar la crisi econòmica que patim, aquells que han sabut prendre les decisions perquè famílies i empreses puguin tirar endavant i evitar la destrucció de llocs de treball. Per això i per garantir la implicació de tots els tornem a estendre la mà i els proposem avui un acord de totes les forces polítiques i els agents socials i econòmics que ens permeti transmetre confiança, cosa que vostè no va fer, i aplicar mesures econòmiques per fer front a la crisi i que els empresaris catalans fa molts de temps que reclamen.

La reducció d'impostos és possible, senyor president, no és un tòpic ni un lloc comú. La reducció d'impost de successions, del de patrimoni, del de transmissions patrimonials, alleujarà de ben segur la càrrega fiscal de les empreses i evitaran la destrucció de llocs de treball.

Mesures també per a les famílies, establint un seguit de rebaixes fiscals per l'accés a l'habitatge, per alleugerir el pagament de les hipoteques o per fer més fàcil el pagament del lloguer.

I sabem també que aquest finançament que sigui realista i possible és el que ens ha d'ajudar a garantir el finançament dels nostres serveis públics: el de la sanitat, el de l'educació —la sanitat que, per cert, havia sempre sigut un model de referència.

Però m'agradaria parlar d'educació; hi tinc una certa debilitat. I vull parlar ara, conseller, d'educació. I no es pot venir aquí a dir que s'ha fet un gran esforç inversor quan tenim en prop d'un miler de barracons els nostres alumnes. Els nostres alumnes no haurien d'estar més d'un any en un barracó. I a més a més són també els nostres alumnes els que estan a la cua del rendiment escolar.

Tenim un professorat que està més decebut que mai. I què els oferim? Més lleis —més lleis. Una nova llei que no solucionarà el problema, senyor conseller. Ja li avanço que presentarem un model alternatiu que tenim molt clar des de fa temps, un model educatiu basat en dos principis: el de llibertat i el de qualitat; llibertat d'opcions educatives, d'elecció d'escola, de projecte educatiu, d'elecció de llengua en què volem escolaritzar els nostres fills. I de qualitat també, senyor conseller, perquè la qualitat passa per la bona formació inicial dels mestres, per reduir la interinitat, per

reconèixer la seva autoritat i per dotar el professorat d'instruments àgils que la facin efectiva. I per inculcar també als alumnes el valor de l'esforç, del mèrit i de la capacitat. Hi estarem d'acord, que els avaluï; li donarem suport en aquesta proposta. També té gràcia que aquells mateixos que van impulsar la promoció automàtica ara es recordin de l'avaluació. Hi estem d'acord i, per tant, no els ho discutirem.

De la mateixa manera que el Grup Popular els demana que aquesta sigui una de les prioritats de l'acció de govern els volem demanar que no sigui l'única. Aquest Govern, si s'ha caracteritzat per alguna cosa és per la manca de cohesió, d'unitat de criteri, que s'ha traduït en reiterats espectacles lamentables de discrepàncies internes.

Per això la nostra primera proposta és reclamar al Govern un esforç de cohesió i d'unitat de criteri; una cohesió imprescindible per tirar endavant infraestructures necessàries que Catalunya necessita: el quart cinturó, la interconnexió de xarxes de subministrament d'aigua, la MAT i tants d'altres exemples de projectes paralitzats perquè ni vostès mateixos es posen d'acord.

Ja els avanço que no tindrè temps d'exposar totes les propostes que avui els oferim, prop d'un centenar, que volen resoldre problemes reals dels ciutadans i per a les quals els demanem el seu vot favorable; propostes en matèria de política econòmica, de política fiscal, industrial, en matèria de sanitat, d'educació. Avui hem tingut notícies que la nostra empresa automobilística ha arribat a tenir pràcticament un 32 per cent de pèrdues; propostes..., impuls de l'economia, impuls de la indústria, impuls també de totes els nostres empreses. Propostes que avui els oferim per encarar els reptes de futur que tenim, que són molts. Totes elles contenen mesures raonables, responsables, rigoroses, i pensant únicament en els problemes dels ciutadans i no a posar-nos medalles ni a intentar aparèixer en cap fotografia. Parlem de les coses que interessin els ciutadans i deixem-nos de fer espectacle.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Señor presidente del Gobierno, *consellers*, ilustres diputados y diputadas, ayer, en el fragor del debate, el presidente Montilla hizo una afirmación muy desafortunada de la que, imagino, ya se habrá arrepentido. Él es el presidente de todos los catalanes, es el presidente de la Generalitat, y por su posición institucional ni siquiera en el fragor del debate parlamentario debe imputar a otros catalanes, otros catalanes como él, el fomento de la catalanofobia, es decir, del odio a Cataluña. Otros, antes, también se lo dijeron a él y a su formación. Desde la discrepancia política, creo que debiera efectuar una rectificación. Esta imputación es muy grave y parece como si el mimetismo con el paisaje y paisanaje nacionalista ha hecho

que incorpore su lenguaje, un lenguaje profundamente injusto, cargado de sectarismo.

Las propuestas de resolución que presenta Ciutadans en el debate de política general están presentadas, como diría Eduardo Goligorsky, un argentino afincado en Cataluña desde hace mucho tiempo, «por amor a Cataluña». Es el título de uno de sus libros, que invito a leer. Son todas presentadas con esa finalidad: por amor a Cataluña y a sus ciudadanos, a las personas que la habitan. Es decir, sometemos nuestra propuesta política con la mejor intención, con la intención de mejorar la vida de los catalanes y con la intención de mejorar las relaciones de los catalanes con el resto de los españoles. Desde la buena fe se han d'entender, y quien no lo entienda así está obrando con mala fe. La discrepancia política..., cada uno puede tener sus posicionamientos políticos, pero sí que exijo, y exijo con firmeza en esta cámara, respeto a las formaciones desde el pluralismo político.

Queremos presentar propuesta de resolución sin maximalismos ni victimismos –como usted bien dijo, señor presidente de la Generalitat–, pero la difícil situación en que nos encontramos –y que esperamos que con la impericia y demasiados fundamentalismos a veces no se agrave– exige –exige– realmente una situación de firmeza y de valentía, que no hemos visto hasta ahora.

Por amor a Cataluña, creemos que el incremento del desempleo, la parálisis del consumo, la crisis financiera que atenaza muchas empresas y amordaza a las inversiones exigen que nuestros gobernantes adopten decisiones e implanten medidas que sirvan para reactivar la ocupación y paliar los efectos de una crisis económica que apunta hacia la recesión.

Por amor a Cataluña, y para mantener los puestos de trabajo y ayudar a los emprendedores para la creación de empleo, defendemos que el Gobierno presente un plan de choque, dirigido al fomento de las pymes y de los trabajadores autónomos, que pasa, entre otras medidas, por incrementar substancialmente las partidas destinadas por el ICF a los préstamos y créditos. Eso sí, con objetividad y transparencia, porque muchas veces esos créditos no tienen ese carácter.

Por amor a Cataluña, defendemos que es imprescindible la reactivación del Servicio de Ocupación de Cataluña y el cambio de modelo de políticas de formación para que cumplan de verdad su finalidad, y como el objetivo de las mismas es procurar el empleo a los que carecen de él, e impulsar ante el Gobierno de España la coordinación de todos los servicios públicos d'empleo para hacerlos realmente eficaces. Porque España no es solo una oportunidad, España es también, entre otras cosas, nuestro mercado de trabajo.

Por amor a Cataluña, creemos que ahora es tiempo de administrar adecuadamente los presupuestos, dar ejemplo, y de ahí que entendamos que la Administración ha de liderarlo con una política de austeridad. Ciutadans presenta una serie de propuestas fundamentalmente destinadas a reducir el gasto público en aquellos aspectos innecesarios y la contención de la función. En este sentido, y coincidimos con alguna propuesta que hemos visto de la propuesta de resolución que presenta

el Gobierno, nosotros proponemos la congelación de los salarios de los altos cargos. Igualmente, en nuestras propuestas también hemos incluido que este Parlamento proceda a la congelación de las retribuciones de los diputados y a la reducción significativa de aquellos viajes innecesarios o gastos de protocolo. En este sentido, y atendiendo a que la cámara, a través de su Mesa, ya ha tenido en cuenta esta finalidad, es decir, la reducción del presupuesto, nosotros mantenemos la propuesta –mantenemos la propuesta–, pero si bien también hacemos expresión de que suponemos que votarán todos a favor de ella, en la medida que ya la cámara se ha hecho cargo de la misma a través de su Mesa.

Por amor a Cataluña, creemos imprescindible recuperar un espacio de confianza institucional y por ello abogamos por acabar con el culebrón del Estatuto de autonomía, y para ello es imprescindible que el Tribunal Constitucional dicte con celeridad la sentencia que valore la constitucionalidad del Estatuto de autonomía, únicamente a efectos de estabilidad. Todavía no dejo de sorprenderme que aquí, en esta cámara y desde esta tribuna se haya mantenido que cuanto más tarde mejor, a efectos de la sentencia del Tribunal Constitucional. No es eso lo que deseamos, lo que deseamos es tener un marco estatutario, un marco riguroso, un marco definitivo en suma, del Estatuto de autonomía.

El Parlamento de Cataluña tiene hoy la posibilidad de dar ejemplo y solicitar –y solicitar– que el Tribunal Constitucional acelere su tramitación, no a doce años, como ayer se llegó a escuchar, y que proceda a dictar una sentencia a la mayor brevedad posible, por estabilidad y por claridad y, sobre todo, por seguridad jurídica.

Por amor a Cataluña, nosotros creemos que es conveniente que la escuela, los medios de comunicación representen la pluralidad lingüística de Cataluña y, de ahí, que por amor a Cataluña y a sus ciudadanos, nosotros defendemos acabar con el sistema d'inmersión lingüística, y pedimos igualmente que se introduzca un sistema bilingüe o trilingüe en la escuela, igualmente en la Administración; es decir que se haga normal en las administraciones, en las escuelas y en las instituciones lo que es normal en la calle y en los hogares catalanes. No sigan con sus obsesiones y bajen a la calle. (*Remor de veus.*)

Por amor a Cataluña, –por amor a Cataluña–, ayer el señor Puigercós se llenaba la boca de cumplimiento de la ley, pedía el cumplimiento de la ley. Pues pónganse manos a las obras, todos, y es evidente que por amor a Cataluña se deben cumplir también, por ejemplo, la Ley de banderas en las instituciones, todas, en todas, –en todas–, pero no solamente en una ni otras, y empiecen por ustedes mismos. No pidan a los demás lo que no son capaces de dar.

Por amor a Cataluña, consideramos que es conveniente un nuevo modelo de financiación, pero, desde luego, no ese modelo de financiación que ustedes, aquí, han pactado hoy de una manera rápida. ¿Para qué han perdido la noche durmiendo, sin dormir? De verdad, ¿ustedes creen que era necesario..., creen necesario estar negociando hasta última hora, tener dos horas a los medios

de comunicació esperando que si sí, que si no, que quizás... ¿para qué?, y aquí presentar una propuesta como modelo definitivo cuando sabemos que, en definitiva, ese modelo no es el definitivo?

Creemos que, además, se está incurriendo en un grave, en una grave tergiversación hacia la sociedad catalana. Se está presentando como expresión de la unidad catalana –de la sociedad catalana– algo que no lo es. No cuenten con nosotros para ese modelo de financiación. Y no cuenten con nosotros fundamentalmente porque creemos que no responde a las necesidades de Cataluña, ese modelo. Es necesario mejorar, por supuesto, pero desde luego nosotros no vamos a engañar a la sociedad catalana vendiendo como casi definitivo lo que en realidad no lo es. Vuelven ustedes al 30 de septiembre, vuelven ustedes a la escenificación solemne de no se sabe qué, vuelven ustedes a hablar de pactos secretos ¿Cuál es el pacto secreto? ¿No es lo más importante la propuesta de resolución conjunta que traen hoy aquí? En definitiva, no varía demasiado a la que presentó en su día el *conseller* Castells. No, lo importante es saber en qué consiste su pacto secreto. ¿Acaso se ha comprometido el Partido Socialista –por cierto, qué socialistas, que son capaces de limitar de una manera tan clara la solidaridad– a establecer mecanismos de nivelación parcial? Estamos hablando que la nivelación debe ser general, no constreñida a determinados aspectos. Explíquenselo a sus compañeros andaluces, extremeños, a ver cómo logran convencerlos.

En todo caso, queda pendiente; queda pendiente un modelo solidario, queda pendiente un modelo nuevo que afecte realmente a la población y que establezca los índices correctores adecuados; pero ese, el que han vendido hoy aquí como definitivo o casi definitivo, es un modelo equivocado, es un modelo que generará victimismo y frustración, no les quepa la menor duda.

El president

Senyor Domingo, ha acabat el temps.

El Sr. Domingo Domingo

Termino, señor presidente. Únicamente señalar, en cuanto a las posiciones de voto, que algunas del Partido Popular votaremos, algunas de Convergència i Unió votaremos, y no votaremos ninguna de los grupos que dan apoyo al Gobierno. ¿Y cuál es la razón? Fundamentalmente...

El president

Señor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

...esta propuesta de resolución que traen ustedes aquí tiene un contenido de apaciguamiento interno, pero no externo. Ustedes, lo que pretenden con esta vorágine de propuesta de resolución es...

El president

Señor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

...traer un programa de gobierno. Pues ese programa de gobierno ya lo presentó en su día el presidente de la Generalitat.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Joan Ferran. (*Veus de fons.*)

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies. (*L'orador riu.*) Gràcies, senyor president. Senyors i senyors diputats, per les seves mostres d'afecte, moltes gràcies. Mirin, tinc el privilegi de ser el primer diputat dels grups que han signat aquesta resolució sobre el finançament, de poder pujar en aquest faristol i dir que estem satisfets, que estem contents que s'hagi arribat a aquest acord, que hàgim signat aquesta resolució. I la valorem molt positivament –molt positivament–, aquesta proposta conjunta, perquè l'ha firmat el primer grup de l'oposició i no la signa el Partit Popular perquè s'ha exclòs sistemàticament de totes les negociacions i de totes les discussions presentant els recursos que té presentats i tenint la posició política que té, de forma continuada, al llarg d'aquests darrers tres anys.

Per tant, estem contents que les forces que estan per aconseguir un bon Estatut, que es compleixi la llei, arribem a acords. Representa un avenç, un avenç en la unitat, una possibilitat de bastir una posició conjunta, la més àmplia possible, de cara a la negociació amb el Govern de l'Estat. I ha quedat molt clar, ha quedat molt clar que cadascú és cadascú, però que hi ha una unitat que ens fa anar junts i plegats a negociar el que cal negociar, i a plantejar el que cal plantejar.

La proposta de resolució tots saben vostès, tots ho saben, que no determina el resultat del finançament de l'any 2009. El resultat final serà fruit de la negociació. El resultat final serà fruit dels acords que es puguin produir, a què es pugui arribar, i de l'aportació addicional que faci l'Administració General de l'Estat respecte a això. I això ha quedat clar. Com també ha quedat clar que els recursos del model de finançament estan integrats pel rendiment de la cistella de tributs i pels resultats dels mecanismes d'anivellament que cal tenir en compte de cara al resultat total.

I això ha quedat clar, com també ha quedat clar, i tots sabem, que els processos negociadors no són televisius, no són immediats, que requereixen el seu temps, requereixen la seva cocció, són llargs.

Però valorem positivament aquest primer pas i el punt de partida en què estem. I això és important, el nostre grup ho vol valorar molt positivament, perquè ens permet bastir –com els deia fa uns moments– una posició conjunta per negociar el que cal negociar, que en el fons és que la llei es compleixi i que l'Estatut es compleixi.

I no penso parlar més de finançament, simplement dir que aquesta és la posició del nostre grup, que estem

satisfets, que estem contents i que volem arribar a bon port, com ha manifestat el president de la Generalitat des d'aquesta tribuna al llarg de tot aquest debat.

No obstant, permetin que els digui, aprofitant que estem en el tema del finançament, per exemple, que no podem votar una de les resolucions que ens planteja el Grup de Convergència i Unió respecte a això, en què es proposa, en la que ens parla de l'aplicació de l'addicional tercera, simplement per una raó, perquè ja està contemplada en els pressupostos generals de l'Estat i perquè va ser el fruit de l'acord que va tenir el conseller Castells amb el senyor Solbes.

Per tant, aquesta és la posició puntual sobre aquest aspecte, però igual que els diem això, i que fem aquesta valoració d'aquesta qüestió puntual, els diem, els reiterem que estem satisfets, que estem contents, i que creiem que és un primer punt de partida.

Hauria estat, segurament, un mal assumpte, una mala qüestió que el debat de política general s'hagués estancat només en aquest tema. No és cert, no s'ha estancat només en aquest tema, del model de finançament i de la unitat d'acció davant de la negociació, com vostès vulguin dir-li. Afortunadament, no ha estat així. Afortunadament aquí s'ha discutit de qüestions que preocupen i que guarden l'interès de tots els ciutadans de Catalunya, perquè el Govern actua, ha actuat, explica com actuarà, i poden repassar vostès les resolucions que es van fer en aquest hemicicle l'any passat, el 2008, i veuran vostès ja com més del 50 per cent estan complertes totalment, el que es va aprovar, i més del 45, 46 per cent estan en posició d'acabar-ho de ser.

Per tant, això que discutim en els debats de política general té la seva importància, i hauria estat una mala feina per al país, que avui no haguéssim pogut discutir l'altre conjunt de resolucions que tenim damunt la taula i que seran sotmeses a la seva consideració.

El nostre grup, formant part dels grups que donen suport al Govern, després d'escoltar el president en les seves rèpliques a l'oposició, etcètera, hem fet, creiem, un exercici de responsabilitat política important, hem fugit de la picabaralla, no hem volgut entrar en la picabaralla en cap moment. Hem fugit, també, de crear la notícia, d'inventar la notícia. Hem fugit de crear la tensió o de simular la tensió. Hem bastit una quantitat important de resolucions que creiem que afronten amb realisme allò que preocupa els ciutadans de Catalunya, i que afronten amb realisme allò que ha de fer un govern de la Generalitat.

Per exemple, què és, si no, la resultant de la resolució sobre la crisi econòmica? Quan fem una resolució sobre la crisi econòmica, en què es parla i es fa un diagnòstic valent de la situació, estem parlant d'allò que preocupa el ciutadà; en què es diu que la caiguda de l'activitat econòmica comença a tenir efectes greus sobre l'ocupació, i, a més a més, en què posem les bases perquè això pugui ser corregit, o pugui ser pal·liat, o pugui ser abordat, o pugui ser afrontat de la manera que sigui més positiva per als ciutadans de Catalunya; en què ens diu i ens dona moral per superar-la, perquè el que no es pot fer és lamentar-se sobre la situació de la crisi sense

posar els elements per superar-la, no sols les mesures polítiques immediates, sinó també la moral, el discurs perquè el ciutadà sàpiga que els seus polítics estan intentant resoldre aquells problemes que els preocupen realment de fons; en què instem el Govern –perquè també instem el Govern– a ajudar els empresaris, els consumidors, a fomentar la competitivitat, a contenir la despesa supèrflua, etcètera. Tot això és positiu.

I no s'hauria entès que avui aquí només haguéssim parlat de finançament i no haguéssim posat damunt la taula la situació de la política econòmica del país i les mesures per afrontar-la, com s'ha fet ara i com es va fer el mes de juliol i com ha fet de forma continuada aquest Govern en el que portem de legislatura.

I en un altre ordre de coses: com s'hauria entès...?, qui era a qui no li hauria agradat que avui parléssim de cohesió social en aquest país?, si tots sabem que hem de verbalitzar que hi ha una qüestió de cohesió social que ens importa moltíssim, parlant dels sectors més febles, quan hi ha una situació econòmica com la que parlem; parlant dels sectors més fràgils i què fer i com considerar aquest sectors més fràgils; parlant d'assegurar els drets i la cohesió i el civisme; parlant de treballar amb els agents socials, amb les institucions, amb els agents econòmics, i fugint de criminalitzar algun sector que s'hagi incorporat a la nostra societat recentment. Això ho fan les resolucions que han plantejat els grups que donen suport al Govern.

I també en fan d'altres que reflecteixen una altra qüestió que potser no és tan sentida per la ciutadania, perquè és més tècnica, perquè és més de l'àmbit del Govern, del legislatiu, dels diputats, de les persones més especialitzades, que són aquelles resolucions que parlen dels pactes importants que ha d'assolir aquest país, com és per exemple el Pacte nacional d'infraestructures, que no és un brindis al sol, i vostès ho saben. Estem traçant els eixos, estem traçant les directrius, les línies mestres del que Catalunya necessita, de l'aigua fins a les telecomunicacions, de la carretera que ens parlava ahir el senyor Artur Mas fins al transport ferroviari. D'això se'n parla, d'aquestes prioritats. I això es fa i es vol fer amb la participació de tots els agents, de tots els partits polítics, de tota la societat catalana.

I quan parlem d'altres coses?, del desplegament de l'Estatut? També ho fem, creiem, sense buscar la contradicció entre els grups polítics, sinó mirant allò que podem sumar. Sumar per fer què? Perquè es compleixi l'Estatut, òbviament, perquè es faci el desplegament legislatiu que calgui fer, perquè ens ho demana la llei, per instar l'Estat que faci el que li pertoca, etcètera. I sobretot també reconeixent a les nostres resolucions l'esforç que fa el Govern per dur a bon port aquesta situació de desplegament de l'Estatut. I això ho volem plasmar en resolucions, i així ho hem fet.

I després n'hem fet d'altres; altres sobre el president Companys –recordem-ho, un president d'esquerrers d'aquest país; de tots, però d'esquerrers–, i en altres, un reconeixement de la feina dels Mossos d'Esquadra, que moltes vegades han estat utilitzats de forma –si em permeten l'expressió, i no acuso ningú– mesquina en la seva actuació, per la seva actuació, de forma interes-

sadament partidària i política, quan mereixen el suport de tota aquesta cambra.

I per cloure hem presentat un ventall de propostes en una llarga resolució que és la clàssica resolució on es parla de tots els àmbits, de tots els àmbits de la política d'aquest país, però que a mi m'agradaria, senyores i senyors diputats...

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

...i acabo –acabo, senyor president–, posar l'èmfasi que nosaltres estem impulsant, ens agradaria impulsar els pactes nacionals de tot tipus que necessita aquest país, les mesures d'acció del Govern, les mesures i les polítiques d'accés a l'habitatge per als nostres joves, les mesures socials per eradicar la pobresa, assegurar una xarxa de serveis socials com cal, assegurar els aspectes energètics, garantir el desenvolupament del món rural...

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

...treballar en recerca, desenvolupament i totes aquestes qüestions que vostès saben que pensem i contemplem, però que el temps m'impedeix que els les pugui desenvolupar.

Moltes gràcies, i enhorabona pels acords assolits.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Anna Simó.

La Sra. Simó i Castelló

Gràcies, senyor president. Igual com ha començat el diputat Joan Ferran, començarem a enumerar el reguitzell de propostes de resolució que hem preparat els tres grups que donen suport al Govern, però abans prioritzarem *la* proposta, que és la que hem elaborat a quatre, que és la de finançament.

Primer de tot, considerem que és important i que no és gens sobrer de celebrar l'acord; un acord que, com molts prevèiem, ha estat en l'últim minut –en temps de descompte pràcticament–, i ha estat fruit del treball –permetin-me que ho digui– de Martí Carnicer, del Quico Homs, del Toni Soy, del Joan Boada i de tota la gent que dintre i fora del Govern hi ha estat implicada.

Però també permetin-me que digui –perquè estem més convençuts que mai que aquest era el camí, el camí que havíem traçat– que és fruit també de la pressió que no es presentés ni prosperés cap proposta que no fos unitària, per no evidenciar en aquest Parlament el trencament d'una unitat, que és el que ens ha de reforçar amb vista a la negociació amb el Govern de

l'Estat, i com molt bé el conseller Castells, el president de la Generalitat, el vicepresident i el nostre grup reclamàvem.

I ha estat fruit també del treball durant setmanes, com deia, dins i fora del Govern, i un treball que nosaltres entenem que ha valgut la pena. I ara faré un repàs molt ràpid de per què creiem nosaltres que ha valgut la pena.

Primer, perquè permet avançar en la consecució del millor model de finançament possible per a Catalunya en el marc de l'Estatut; com sovint diem, de treure el màxim suc a les previsions estatutàries en matèria de finançament, i sense el qual difícilment, senyora Mejías..., no millor, impossible de dur a terme la totalitat de les propostes de resolució que vostè ha presentat, aquest nou sistema de finançament pel qual deia que aquí havíem fet una escenificació que no interessava a ningú, i menys encara de les de reducció d'impostos de la manera com vostès ho proposen.

Però deixin-me tornar a insistir en la segona qüestió que ha propiciat, que és que reforça la unitat, que és la condició necessària per al bon acord.

En aquesta proposta de resolució es constata, primer, que s'ha de complir estrictament aquesta valoració de l'Estatut en què s'han posat d'acord, tot i que ha de continuar treballant-se, els quatre grups. Evidentment que no s'ha respectat el termini legal que marcava l'Estatut del 9 d'agost; que l'acord final ha de ser absolutament respectuós amb l'Estatut i que un bon finançament és la millor eina per lluitar contra la crisi, com també evidencien altres propostes de resolució que després els presentaré; que aquest Parlament, òbviament, dona suport al Govern en la seva negociació i l'insta a continuar negociant en base a uns criteris i a unes bases concretes que s'hi detallen i que es desprenen de la lectura de l'Estatut que els quatre grups signants fem, com ara que la Generalitat ha de poder regular i gestionar els seus propis recursos, que s'ha de reconèixer la capacitat normativa sobre els impostos que permet l'Estatut i exhaurir-la en la línia del que permet l'Estatut, i una última cosa que no és menor: que aquest Parlament constata la necessitat d'avançar en un acord unitari de les forces polítiques catalanes, com reclamen els quatre grups que som aquí, però també la societat catalana, els agents socials i econòmics i la ciutadania també, avançar en la proposta que el Govern de Catalunya ha de negociar amb el Govern de l'Estat.

Per tant, els grups parlamentaris els instem, senyors, a fer aquesta feina, i a fer-la bé. I ara el que toca, si us plau, és tancar aquest acord de la part catalana, sense més dilacions, i anar a negociar units i sobretot fermes a Madrid.

Però aquesta és *la* proposta de resolució, però no és l'única proposta de resolució. I en aquest cas els grups que donem suport al Govern hem preparat unes propostes de resolució molt estructurades, en grans blocs, amb una voluntat d'exhaustivitat pel que fa a la fixació de deures i de tasques d'impuls per al Govern en aquest curs polític –en aquest curs polític– en molts àmbits.

En el cas del desplegament estatutari, molt exhaustiva i detallada, però que comença evidenciant la asimetria de dues voluntats pel que fa al desplegament estatutari: la voluntat del Govern de la Generalitat de fer-ho àgilment en temps i forma, i la poca voluntat d'algunes instàncies del Govern de l'Estat a fer-ho així i a creure's la llei; com també s'insta el Govern que sigui àgil, ferm i exhaustiu en aquest desplegament estatutari.

La llarga proposta de resolució sobre les polítiques de caire més sectorial, que jo demanaria a tots els grups que la votessin a favor, és una proposta de resolució que inclou la signatura del Pacte nacional per a la recerca, a què ahir es comprometia el senyor Artur Mas; que parla, en matèria de política lingüística, de desplegar i adequar la legislació lingüística en allò que calgui a les previsions estatutàries en matèria de drets lingüístics; que parla de la Llei de consultes populars en aquests pròxims mesos; que parla exhaustivament de la política industrial; que parla de serveis socials i de dependència i la seva necessitat de millorar el finançament, perquè si no, d'altra manera, es vulnerarien drets socials que estan marcats, drets subjectius. Parla de la sobreexplotació del riu Ter i del retorn del cabal amb un calendari immediat, un cop s'hagi derogat el Decret de sequera. Parla que el Govern ha de vetllar pel compliment de la disposició addicional tercera –i els recordo que el 15 d'octubre sabrem quin és el grau d'execució dels pressupostos de l'any 2007; llavors podrem passar la prova del cotó definitiva. Parlem de les energies renovables com un sector estratègic de país, de la necessària revisió del Pla de l'energia, de la necessitat que les infraestructures d'energia es facin amb cura del seu impacte ambiental territorial i amb diàleg amb el territori. I parlem de la seguretat nuclear: lamentem els incidents reiterats que hi ha hagut a les centrals nuclears; parlem de la necessitat que el Govern tingui criteris propis sobre la vida de les nuclears i que es prenguin les mesures necessàries per tal que la seguretat a les nuclears sigui garantida. Però també parlem de la situació econòmica i de les actuacions per afrontar-la, actuacions d'injecció de liquiditat a les empreses i tot un seguit de mesures molt exhaustives que s'hi detallen. Els insto, els suggereixo que la votin; és una gran proposta de resolució.

O sobre el Pacte d'infraestructures, que és el punt de trobada, ha de ser el punt de consens per fixar tots els criteris, totes les infraestructures que aquest país necessita, amb la desinversió que hi ha hagut durant tants anys; però criteris pensats, criteris assenyalats, criteris que tinguin en compte la sostenibilitat. I també diem la importància que tenen per a l'activitat econòmica aquestes infraestructures, i que no siguin només infraestructures viàries, desenvolupar les ferroviàries, també de mercaderies, que són pràcticament testimonials en aquest país. És important que ens la votin, aquesta del Pacte d'infraestructures, facin-me cas.

La dels vint-i-cinc anys dels Mossos d'Esquadra. O les del president Companys, la necessària vindicació d'un president, un president de tothom, seixanta-vuit anys després de la seva deportació i afusellament, que entenem que des d'aquest Parlament és una obligació i una necessitat, i més tenint en compte que va ser el màxim representant d'aquest Parlament, igual com va ser el

màxim representant de la Generalitat de Catalunya. I més després del gest de desgreuge que va tenir lloc al Palau de la Generalitat per part dels estats francès i alemany, l'obligació d'aquest Parlament de demanar de reparar l'honor i de fer totes les actuacions jurídiques i polítiques per a l'anul·lació d'aquell judici ignominiós, i més tenint en compte la condició d'il·legitimitat dels tribunals franquistes que fixa la llei espanyola de la memòria. Els animo també que la votin.

Contràriament, com que creiem que són unes propostes de resolució tan travades, tan àmplies, sobre aquestes qüestions, no votarem a favor de les propostes de resolució que presenten els grups de l'oposició, amb l'excepció de les transaccions a les quals hem arribat i que vostès ja tenen en els seus llocs, sobre finançament local, amb Convergència i Unió, que complementa les resolucions dels tres grups per tirar endavant la Llei de finances locals i potenciar el Fons de cooperació local, i també la proposta de resolució transaccionada amb Convergència i Unió sobre el 0,7 per cent de l'IRPF, la casella destinada a finalitats socials, que complementa també la dels tres grups que donem suport al Govern en matèria de desplegament estatutari. També votarem a favor de la proposta de resolució número 102 del Partit Popular, d'execució del Govern de l'Estat de les actuacions pendents per a la preservació del delta de l'Ebre. I lamentem no haver pogut arribar a un acord amb Convergència i Unió sobre el Pla d'inversions per al rescat selectiu, homogeneïtzació i subvenció de peatges, dotat amb els recursos no executats de la disposició addicional tercera.

Però, en tot cas, creiem que amb l'aprovació de totes aquestes propostes de resolució que els he esmentat tenim...

El president

Senyora Simó...

La Sra. Simó i Castelló

...una pila de deures i una pila de bona feina per fer en aquest curs polític que comença.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, senyor president. Bé. Estem molt satisfets, el nostre grup parlamentari, del resultat del debat d'aquests dos dies: satisfets per les set resolucions que presentem com a grup d'entesa, i alhora satisfets, també, per la resolució que hem pactat, que hem acordat, unitària amb Convergència i Unió.

Resolució sobre el finançament, a la qual em referiré al final, però abans, la portaveu del Partit Popular ha dit que nosaltres buscàvem la foto. No, nosaltres cerquem la unitat, la foto la van aconseguir ells el diumenge pas-

sat pels carrers de Barcelona, amb un altre grup de la cambra que recordava un fotograma molt ranci de *Cine de barrio*.

Bé. Però, dit això, nosaltres..., l'important dels resultats d'aquest debat és que ens hem escoltat i ara ho materialitzem amb propostes i amb resolucions. Què representen per al nostre grup parlamentari aquestes resolucions? Representen realitat i compromís. Realitat, per al moment que vivim de crisi, que no vol dir ni acceptar-la ni resignar-nos, i compromís amb les persones, amb el territori i amb l'autogovern, i que, des d'horitzons diferents, dels quals donem recolzament al Govern, continuem posant amb aquestes resolucions importants, lletra i música catalanista i d'esquerres a l'acció del govern. Aquest ha estat el nostre objectiu, d'unes resolucions realistes, de compromís i molt potents.

Què diuen algunes d'elles? Sobre la crisi: una crisi que té un perquè; un perquè que, malgrat que ahir semblava que alguns volien defugir de la situació internacional, es va reflectir, basada d'un capitalisme especulatiu, d'enriquiment d'uns pocs i que no ha repartit justament la riquesa, i, per tant, té les seves conseqüències.

On són aquells liberals que tant temps deien aquí que carejaven les magnificències de la no-desregulació? Bé. Però, en tot cas, nosaltres al que estem obligats és a definir el perquè i trobar, amb els instruments que té aquest Govern, els mecanismes per donar confiança i donar perspectives als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

És en aquest sentit que la resolució marca objectius i compromisos per a l'economia productiva: l'economia real –l'economia real– marca objectius per a noves línies de crèdit de l'ICF, per a empreses, per a pimes...; qualitat de l'ocupació, molt important en aquests moments; fiscalitat progressiva, que no es carregui més sobre les rendes del treball; fer front al frau fiscal i que les empreses que són viables, per exemple, no aprofitin els ERO per abaixar les persianes; per tant, propostes de rigor, responsables i de compromís.

I permetin-me que els llegeixi simplement una línia, que té a veure amb el caràcter dels que donem recolzament al Govern, que n'estem convençuts que connecten amb la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i especialment amb la gent treballadora. Diu el punt cinquè d'aquesta resolució sobre la situació econòmica: «Un compromís que doni a tothom la seguretat que els costos de la crisi no generarà més desigualtats.»

Doncs bé, aquest és el nostre objectiu i aquest és el nostre compromís, i davant de les possibles desigualtats, polítiques..., i una altra resolució: cohesió social. Sí, cohesió social per més drets i més deures o garantir els drets i els deures per a tothom, en el sentit, com també ho diu la resolució, que en moments de pèrdua de llocs de treball i de dificultats de les economies familiars, cal una aposta clara per més i millors polítiques socials, que garanteixin l'accés dels i les catalanes al servei socials bàsics, a la formació i a l'orientació laboral.

Per tant, compromisos en el sentit de donar seguretats; sí, en plural, seguretats. Seguretats que vol dir drets i

polítiques públiques, no mercats desbocats o el liberalisme fracassat. Drets i polítiques públiques en educació, en salut, en serveis socials, en habitatge, en seguretat pública –i aquí la resolució important sobre els vint-i-cinc anys dels Mossos d'Esquadra–, sobre temes mediambientals, i també seguretat sobre l'energia nuclear.

I permetin-me parar un moment en aquest aspecte, perquè la resolució diu, textual, al punt 13, lletra k, que estem preocupats, com està la ciutadania de Catalunya pel que ha anat succeint en els darrers mesos i de manera reiterada, d'aquests incidents..., que qualsevol incident en una central nuclear és greu, que reclamem més seguretat..., i el que diu al final, i és que «si escau, retirar la llicència a l'operadora d'aquestes centrals nuclears». Bé. Això és el que demanem en aquesta resolució i al Ministeri. Per tant, clars –clars– en la reiteració de la responsabilitat i també dels compromisos.

Sobre les infraestructures, anem a la major, la proposta del pacte, que som conscients que això no satisfarà el conjunt de l'oposició, però sí que estem convençuts que ens permet connectar amb allò que ens demanen moltes organitzacions socials, mediambientals, també el territori, la majoria de govern, i és el consens.

El consens com un element fonamental d'aquest pacte d'infraestructures, i, a més, amb un contingut, que també ho diu aquesta resolució, que és que la qualitat de vida i el benestar de la ciutadania, les infraestructures no són una finalitat en si mateixes, sinó un mitjà per a aconseguir la millora en el benestar i la qualitat de vida de la gent, lligat a la cohesió social i territorial, la creació de riquesa i el desenvolupament sostenible.

Aquesta és la proposta que portem, de donar impuls, continuïtat a aquest pacte d'infraestructures, que és la manera d'abordar els temes del cicle d'aigües, els residus, les mobilitats a les àrees metropolitanes, el tema aeroportuari, la malla ferroviària, l'eix mediterrani; és a dir, una resolució potent que no entra en aquell element que pot comportar, segurament per a alguns més elements de notícia, sinó per elevació. Anem a un pacte per resoldre, en el fons, la qualitat de vida i el benestar de la ciutadania.

I sobre el tema del finançament, saben vostès que el nostre grup parlamentari, deia que, i així ha abordat el debat i així hem abordat les conclusions d'aquest, aquest era un debat molt important en el moment en el qual es donava, que era respostes a la crisi econòmica, i, per tant, també en som conscients de la resposta i de l'acord molt important que s'ha donat en matèria de finançament. Semblava que totes les constellacions ens havien de portar al fet que en aquest debat només haguéssim d'abordar el tema del finançament. No, no..., és molt important, i especialment important, l'acord. Un acord unitari, que cal felicitar a totes les persones que l'han fet possible, de les forces polítiques, del Govern, del municipalisme, de les organitzacions sindicals, socials del nostre país, que han mostrat allò que ens exigien i que era que ens poséssim d'acord.

Ara era el que tocava, posar-nos d'acord. I posar-nos d'acord vol dir que mostrem a la ciutadania que els seus representants som més útils. I alhora també demostram,

amb aquells que hem de continuar negociant, que som més forts. Per tant, aquest acord ens fa més útils i més forts. I és això que sembla que no entenguin el Partit Popular i el Grup Mixt, que no ho comparteixin. Volem ser més forts, i per ser més forts, per aconseguir el model de finançament que necessitem hem de ser més útils i estar units.

I és en aquest sentit que nosaltres, el nostre grup parlamentari –ho han expressat abans en Joan Ferran i, també, l'Anna Simó–, estem convençuts que aquesta resolució deixa clar i parla que en l'exercici 2009 s'ha d'incloure el rendiment complet de tots els tributs estatals cedits, i això no vol dir que tinguem una xifra concreta ni tampoc vol dir que en el rendiment tributari sigui el model final, i que cal tenir en compte, com es diu a l'Estatut, els mecanismes d'anivellament.

També queda clar la solidaritat, solidaritat que ha de ser justa i que ha de permetre que Catalunya pugui prestar els serveis públics en condicions d'igualtat, tot garantint el principi d'ordinalitat, i també queda clar que des del Consorci Tributari el ciutadà podrà utilitzar –l'haurà d'utilitzar i serà bo– la finestreta única. I també diu que cal lleialtat institucional tantes vegades menystinguda pel Govern central. Per tant, és un acord, pel que diu i per com l'hem fet, molt important, que ens fa més forts i més útils.

I des de la solemnitat que diem d'aquest tipus d'acords, ara en el mes d'octubre, també des del nostre grup parlamentari volem dir, solemnement, que davant d'aquest acord, responsabilitat; responsabilitat de tots i totes per fer allò que ens ha portat aquest acord. Perquè és un acord que té a veure amb els objectius i amb els compromisos no només dels partits, sinó amb el país. I això, quan ho diem amb paraules majors, posa a l'alçada el conjunt de les forces polítiques i als seus dirigents.

Moltes gràcies.

(La Sra. Mejías Sánchez demana per parlar.)

El president

Senyora Mejías... Té trenta segons, senyora Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Dir-li al senyor Miralles que lamento..., des de la cordialitat li ho dic, lamento el to desafortunat del seu comentari. Eren vostès, els de l'esquerra, els que ens deien, a nosaltres, que escoltéssim la veu del carrer i molt més quan són persones. Li demano respecte per a les persones que es manifesten exercint el dret fonamental de manifestació per una reivindicació molt justa.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí.

El Sr. Pelegrí i Aixut

A veure, ara el farem... Gràcies, senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, honorables

consellers i conselleres, il·lustres diputades, il·lustres diputats, comparec davant d'aquesta tribuna i davant de tots vostès, per posicionar el Grup Parlamentari de Convergència i Unió amb relació a les resolucions que presentem, que hem presentat, d'acord amb el debat de política general, que s'ha succeït en aquests últims dos dies, i també per posicionar-me sobre alguns dels plantejaments, de les resolucions que han presentat els altres grups parlamentaris.

És evident que el primer punt que he de tractar és el del finançament, com no podia ser d'una altra manera. I respecte a això els he de dir que nosaltres estem contents i estem satisfets; és més, estem supercontents i supersatisfets. *(Remor de veus.)* Satisfacció per l'acord, satisfacció per l'actitud, permetin-me que els ho digui: l'actitud de Convergència i Unió crec que ha estat una actitud responsable. Després també en tornaré a parlar, però també satisfacció per l'actitud de Convergència i Unió.

Vull felicitar a tots els agents que han participat en aquest acord: a la part negociadora per part del Govern, a la part per part de Convergència i Unió, a altres persones que també han fet possible aquest acord –agents econòmics, agents socials, entitats–, ciutadans i ciutadanes que també animaven Convergència i Unió i els partits que formen part del Govern a arribar a aquest acord, però especialment deixi'm fer una referència al molt honorable president de la Generalitat i a l'honorable senyor Artur Mas, també ells dos han fet possible l'acord, per responsabilitat i per país.

Senyor Domingo, per estimar al país i per estimar a Catalunya, per amor a Catalunya s'ha de fer el que calgui fins quan calgui, encara que sigui a l'últim minut. No és perdre el temps. Estimar Catalunya no és perdre el temps. És treballar per aquest país, per una cosa, que la necessita, que és el finançament. I això hem fet –i això hem fet.

Jo lamento algunes cares d'aquesta tribuna d'aquest matí, senyora Mejías, les lamento sincerament. Si vostè diu que no li han explicat l'acord, jo li llegiré l'acord. No l'hi explicaré, l'hi llegiré –l'hi llegiré. *(Veus de fons.)* No, no..., no li llegiré tot l'acord, però, allò, aquells trets fonamentals..., perquè sé que vostè el coneix, però, deixi'm, deixi'm referir-li alguns acords i alguns punts essencials per a nosaltres, per als que hem donat suport a aquesta moció. Amb relació al finançament de la Generalitat, ha d'estar essencialment vinculat als impostos que paguem els catalans, tots els catalans –tots, vostès també. I els recursos de les finances de la Generalitat en l'exercici del 2009 han d'incloure –l'han d'incloure– el rendiment complet –complet–, de tots els tributs estatals cedits. El nou model ha de comportar una reducció del dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat. S'ha de garantir el principi d'ordinalitat. I, com també deia el senyor Miralles, el consorci estatal entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració tributària, ha de ser ple en aquest sentit.

N'hi hauria d'haver prou en el fet de llegir l'acord. Nosaltres hem reclamat, i vostès ho saben, un acord de continguts. Hem estat discutint durant molt temps i hem donat suport al Govern, a la fermesa del Govern i a les

seves declaracions, per defensar un model de finançament bo per a Catalunya. Ara hem tingut l'oportunitat i hem contribuït al fet que aquesta unitat, a més a més, tingui un contingut, i estem supercontents i supersatisfets que aquest contingut avui es pugui votar en aquest Parlament de Catalunya. A partir d'ara –després, quan votem– no tindrem un acord de partits, tindrem un acord institucional del Parlament de Catalunya, i crec que això també s'ha de fer valdre, i després m'hi referiré.

Però deixi'm, abans, dir una cosa: hi ha hagut una polèmica prèvia a aquest Ple, una polèmica prèvia que m'ha fet reflexionar. Quan era petit intentava, quan no coneixia el contingut de les paraules o el significat de les paraules, anar a buscar el diccionari. Hi ha una polèmica sobre el terme «complet», el que diu l'Estatut, el que diu l'acord a què hem arribat, el que diu l'acord que després votarem. I he anat a buscar el diccionari de sinònims. I en aquest diccionari de sinònims hi he buscat una paraula, que és la que nosaltres proposàvem, perquè ningú tingui discussió, perquè ningú tingui cap dubte sobre quin és el terme i quina és l'accepció –aquí hi ha filòlegs il·lustres i destacats que ho poden corroborar. He buscat la paraula «íntegre» –la paraula «íntegre». Saben quina és la primera paraula sinònima d'«íntegre» en el diccionari de sinònims? La primera paraula sinònima d'«íntegre» en el diccionari és «complet» –«complet», «complet». Tinguin-ho com a referència –tinguin-ho com a referència. (*Remor de veus.*)

Un altre comentari. Mai des de Convergència i Unió hem volgut dir més del que diu l'Estatut –mai des de Convergència i Unió hem volgut dir més del que diu l'Estatut–, i ara tampoc. Ara hi ha un acord. Que a partir d'ara tampoc ningú –nosaltres tampoc, però tampoc ningú– vulgui dir menys del que diu l'acord, que a partir d'ara ningú vulgui dir menys del que diu l'acord. (*Alguns aplaudiments.*) Ningú ha de voler reduir allò que hem acordat i que el Parlament, institucionalment parlant, hem aprovat i aprovarem.

Perdonin, parlant d'això, hem de trobar el to per explicar això a la ciutadania, ha de ser un acord explicat i compartit pels ciutadans de Catalunya i per les ciutadanes de Catalunya. Hem de tornar, potser, a quan anàvem al col·legi, a allò que dèiem: «Do, re, mi, fa...» Doncs, el do, hem de tornar a donar el do de pit tots plegats (*rialles*), tots plegats; hem de tornar a donar el do de pit tots plegats, i anar per passos, tots junts. Aquesta unitat avui és una unitat institucional, no de partits, que també ho és, però és institucional, i en som responsables tots. I el que volem és aplicar la llei; vostès també.

A vostès els convido a sumar-se a aquest acord. Vostès es van excloure d'aquest acord quan van presentar el recurs d'inconstitucionalitat. Els convido que s'apunten a l'acord, que es sumin a l'acord; votin que sí aquesta resolució, votin-la que sí, demostrin la seva estima a Catalunya.

I Ciutadans, també, el Grup Mixt. Vostè deia, senyor Domingo, «per estima i per amor a Catalunya». No ho diré en castellà, ho diré en català: per estima a Catalunya, votin que sí. Aquest acord és bo per a Catalunya. I a més és llei –i a més és llei–, i vostès també l'han de complir –i vostès també l'han de complir–, encara

que estigui recorregut, que ja en parlarem, però vostès també l'han de complir. No dic res més. Hem de generar confiança en la ciutadania, i això és el que hem de fer aquí.

Deixin-me fer una última reflexió. Avui, si aprovem això, si votem aquesta resolució, no estarem fent només un acte d'unitat de contingut en el Parlament de Catalunya, a Catalunya, sinó que també fem una cosa molt important: estarem donant i llençant un missatge a l'Estat. Aquest missatge a l'Estat comporta una responsabilitat, una major coresponsabilitat. Nosaltres, des de Convergència i Unió, els hem donat suport fins ara; els seguirem donant suport, fins ara, però a partir d'ara, que no deixaran de tenir el suport de Convergència i Unió, haurà de ser el Govern qui negociï amb l'Estat, hi haurà d'haver una responsabilitat del Govern per negociar amb l'Estat.

També Esquerra Republicana, que forma part del Govern, haurà de tenir la responsabilitat de negociar el que hem acordat i hem votat avui a l'Estat.

Això comença avui a partir de la votació d'aquesta resolució, d'aquesta proposta de resolució. Aquesta també és una responsabilitat que hem de tenir en compte.

Deixin-me fer un últim comentari. Jo vull demanar en nom de Convergència i Unió i del grup parlamentari disculpes a la ciutadania per aquells moments en els quals nosaltres hem pogut, potser, no fer la feina ben feta, no tenir en el punt de mira allò que havíem de tenir. Potser hem de ser capaços –jo ho faig en nom del grup parlamentari– de demanar disculpes a la ciutadania. La ciutadania es mereix responsabilitat i respecte, i nosaltres hem de fer això. I l'hem de donar, hem de donar exemple d'aquest respecte a la ciutadania. Per tant, també des d'aquesta tribuna faig això en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Aquest no havia de ser un ple marcat pel finançament, havia de ser un ple en el qual el finançament havia d'estar complet per part de l'Estat, l'Estat havia de complir la llei. L'honorable senyor Joan Puigcercós ho va dir ahir: «L'Estat en té molta culpa.» És veritat, però no tota la culpa és de l'Estat; potser no tota la culpa és de l'Estat. I, per tant, hem de ser capaços també de reconèixer el que podem fer aquí i el que hem fet aquí.

I en aquest sentit avui havia de ser un ple i un parlament que havia de debatre una situació greu del nostre país, la situació econòmica, la crisi econòmica, i és en aquest sentit que hem presentat nosaltres una sèrie de propostes de resolució a partir de les quals pensem que podem donar llum al Govern per poder tirar endavant unes coses i unes necessitats de país que pensem que no les han tirat endavant, i que, sincerament, la proposta que fa, de resolució, el tripartit, els tres partits que conformen el Govern –després ja hi farà referència si tinc temps–, doncs, va en aquest sentit.

Estem decebuts del desplegament de l'Estatut, president de la Generalitat, estem decebuts; vostè ho sap. Nosaltres no compartim les maneres i els resultats que hem tingut de desplegar l'Estatut, no ho compartim, i crec que en aquest sentit la proposta que fem, de resolució, orienta de com nosaltres hauríem de ser potser

més exigents i treure més rendiment d'aquest desplegament estatutari.

Tenim una crisi econòmica. Hem presentat propostes de resolució per dinamitzar aquesta activitat econòmica, una activitat econòmica que passa pel lideratge –algú hi feia referència, no sé si el senyor Ferran, abans–, però també passa per donar un contingut especial a determinats aspectes: les polítiques d'ocupació, el pla d'estalvi des del punt de vista de la Generalitat, la recerca...

La senyora Simó demanava el vot favorable a la recerca. Miri, nosaltres tenim la nostra proposta de resolució, també –tenim la nostra proposta de resolució. Ahir el senyor Artur Mas li va dir que nosaltres votàvem a favor del Pacte nacional per la recerca. Aquest compromís, fet –que, per cert, aquesta actitud de responsabilitat tampoc l'havia tingut mai cap partit, ja ho va dir ell també ahir, amb relació al Govern–, ja l'hi donem per endavant, però permetin que votem la nostra proposta de resolució. Per què? Doncs perquè hi ha un finançament al darrere que és bo que hi sigui i que estigui incorporat al Pacte nacional de recerca. Votin vostès la nostra –votin vostès la nostra–, i segur que compartirem un objectiu final.

Infraestructures. Si no hi ha acord entre el Govern pel quart cinturó, com ens demanen el vot favorable a nosaltres?

El president

Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

Si vostès no estan d'acord amb el quart cinturó, com ens demanen a nosaltres el vot favorable en aquest sentit?

El traspàs de rodalies. Les informacions dels mitjans de comunicació d'ahir; totes anaven orientades que el senyor president de la Generalitat, el molt honorable, havia de donar un anunci important de traspassos de competències. No el va donar...

El president

Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

No el va donar. No podem donar suport a determinades polítiques que es fan.

Deixi'm fer un últim comentari, senyor president –gràcies, per la seva amabilitat–, amb relació a la...

El president

Hauria d'anar acabant, eh? *(Pausa.)*

El Sr. Pelegrí i Aixut

Sí. Acabo, acabo... Sobre la resolució del tripartit. Escolti, nosaltres podem compartir la diagnosi, la podem compartir, i fins i tot podem compartir algunes de les mesures que vostès proposen, però la diagnosi és molt més, es pot ampliar molt més, i de mesures, sobretot, també, n'hi poden haver moltes més, són insuficients, i després també lamentem que no hi hagi autocrítica –la-

mentem que no hi hagi autocrítica–; poden ser aquestes mesures molt millors.

Hi ha un tercer element que ens impedeix votar-les: vostès no fan ni el que diuen ni el que escriuen...

El president

Senyor Pelegrí, ara sí que hauria d'acabar...

El Sr. Pelegrí i Aixut

I, per tant –acabo, senyor president–, com que vostès no fan el que diuen ni el que escriuen, malgrat que hi ha propostes que nosaltres votarem a favor i que les hem consensuat, nosaltres demanem que la cambra voti i tingui a bé votar i donar suport a totes les resolucions i propostes de resolució que s'han presentat des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El president

Passem a la votació de les propostes.

(La Sra. Mejías Sánchez demana per parlar.) Senyora Mejías?

La Sra. Mejías Sánchez

Reitero la petició d'abans, senyor president.

El president

Perdó?

La Sra. Mejías Sánchez

Reitero la petició, per allusions.

El president

Té trenta segons, però és que no...

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, president. Senyor Pelegrí, entenc que estigui divertit i content, però lamento el to de frivolitat en un dia com aquest. Miri, no ens doni lliçons. No ens doni lliçons perquè d'acords de finançament en sabem una mica; n'hem fet abans, i a més a més els hem fet amb vostès, i vostès ho saben. El que passa és que vostès ara tenen un problema, i és que el senyor Mas no té cadira en el Consell de Política Fiscal i Financera, per això avui buscaven la foto, buscaven el protagonisme. Ja la tenen, els felicito.

El president

Doncs, passem a la votació, a les votacions de les propostes. Prego als portaveus i les portaveus que estiguin atents i atentes per si els termes de la votació estan ben plantejats.

Votarem, en primer lloc, les propostes del Partit Popular de Catalunya.

Hi ha hagut una sèrie de demandes de votació separada. En primer lloc, votació separada que han demanat el Grup de Convergència i Unió i el Grup Mixt.

I la primera votació que faríem afectaria les propostes de resolució números 3, 20 i 24.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 61 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

Votarem ara les següents propostes de resolució: 5, 8, 10, 13, 17, 23, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 42, 43, 44, 45, 49, 51, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 73, de la 79 a la 83, la 85, la 87, 88, 90, 94, 95, 96, 98 i 100.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 61 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 6, 7, 9, 11, 12, 19, 31, 32, 38, 40 i 78.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 16 vots a favor i 117 vots en contra.

Votem seguidament les propostes números 1, 2, 4, 14, 15, 16, 18, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 36, 41, 47, 48, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 64, 67, 74, 75, 76, 77, 84, 86, 91, 92, 93, 97, 99 i 101.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 13 vots a favor, 69 en contra i 51 abstencions.

Votem seguidament la Proposta de resolució número 46.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 72 vots en contra i 48 abstencions.

Votarem seguidament la número 89.

Comença la votació.

(Veus de fons.) S'atura la votació.

Podem començar? *(Pausa.)* Queda clar? *(Pausa.)*

Votem la número 89.

Comença la votació.

Aquesta ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 117 vots en contra i 3 abstencions.

Votarem seguidament la Proposta de resolució número 102.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 132 vots a favor, per la unanimitat dels presents.

Votem seguidament les propostes del Grup Mixt.

En primer lloc votarem les propostes números 6 i 18.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor i 130 vots en contra.

Votem ara la número 32.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 117 en contra i 13 abstencions.

I votarem finalment la resta de... *(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)* Senyor Domingo?

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Al amparo del artículo 77.2 del Reglamento, me gustaría que se diera lectura a la propuesta número 21, expresamente, antes de la votación, votación separada.

(Pausa.)

El president

La secretària primera la llegeix.

La secretària primera

«Propuesta número 21. Condena del terrorismo.

»Tras treinta años de democracia, el terrorismo de ETA sigue siendo una lacra que golpea de forma recurrente a la sociedad española con su violencia estéril. Por ello, en un momento en que la banda terrorista se halla atenazada por los instrumentos legítimos del Estado de derecho y la derrota de ETA es una posibilidad próxima y factible, el Parlamento de Cataluña reitera su condena al terrorismo de ETA y exhorta a la sociedad catalana a expresar públicamente su repulsa a la organización terrorista y solicita de las corporaciones locales catalanas que eviten cualquier acto de simpatía u homenaje, como la inclusión en el nomenclátor callejero a condenados por delitos relacionados con el terrorismo o por su apología.»

El president

Votem, doncs, la resta de propostes de resolució del Grup Mixt... *(Veus de fons.)* La resta. Ningú ha demanat votació separada d'aquesta proposta de resolució.

(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)

El Sr. Domingo Domingo

L'he demanat jo, ara. *(Veus de fons.)* No, no, l'he demanat quan he parlat.

El president

És que havia entès que s'havia de llegir, no que s'havia de votar separatament.

Votem aquesta proposta de resolució.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 117 vots en contra.

Votem ara la resta de propostes del Grup Mixt.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 16 vots a favor i 117 vots en contra.

Votem seguidament les propostes de resolució dels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Votarem en primer lloc la proposta sobre... *(Pausa.)* No hi ha numeració; per tant, votem la Proposta de resolució sobre el pacte nacional d'infraestructures.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor, 17 en contra i 47 abstencions.

Votem seguidament la Proposta de resolució sobre una Catalunya socialment avançada i la Proposta de resolució sobre el desplaçament estatutari.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor i 64 vots en contra.

Votem seguidament la Proposta de resolució sobre la situació econòmica i la Proposta de resolució sobre cohesió social en temps de crisi.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor, 16 vots en contra i 48 abstencions.

Votem la Proposta de resolució sobre els Mossos d'Esquadra.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor i 3 abstencions.

I finalment votariem la Proposta de resolució sobre el president Companys.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 vots en contra.

Votem ara les propostes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

En primer lloc votarem les propostes de resolució números 1, apartat *n*, punt 5.e; número 8, segon paràgraf; número 10, *a*; número 19, paràgraf *f*; número 20, lletres *c*, *d* i *e*; número 23 i número 26. Han quedat clars els termes de la votació? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 48 vots a favor, 82 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta número 8.

Comença la votació... *(Pausa.)* La número 8.

Aturem la votació. *(Veus de fons i pausa.)* Evident...

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 68 vots en contra i 3 abstencions.

Votarem ara la proposta de resolució número 19, apartat *e*.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 85 vots en contra.

Seguidament votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 72 en contra i 13 abstencions.

Seguidament, la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 2, 3, 4, el que resta de la 5, 6, 7, 9, els paràgrafs *b* i *c* de la número 10 –o sigui, 9, paràgrafs *b* i *c* de la número 10–, 14, 15, 16, 17, 18, la resta de la 19, apartats *a*, *b* i *f* de la número 20 i 25. També han quedat clars els termes? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 61 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 24 i 27, que han estat transaccionades.

Votarem en primer lloc la número 24 –la número 24. Transacció que se sustenta sobre la número 24.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 en contra.

La número 27, que també ha estat transaccionada.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor, 3 en contra i 13 abstencions.

Votarem seguidament la proposta de resolució número 22 –número 22.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor i 72 vots en contra.

Finalment votem la Proposta de resolució sobre el nou model de finançament per a Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 vots en contra.

(Aplaudiments.)

Si no hi ha cap portaveu que vulgui fer ús de la paraula... *(Pausa.)*

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i un minut.